

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8074/2025
19.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Јасмина Јоксимовић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ обоје из ..., које заступа заједнички пуномоћник Срећко Митрић, адвокат из ... и тужене ГГ из ..., коју заступа пуномоћник Никола Драгичевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене ГГ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3845/24 од 26.02.2025. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснова ревизија тужене ГГ изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3845/24 од 26.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву П 41/21 од 29.03.024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништав и без правног дејства уговор о поклону оверен код јавног бележника Весне Благојевић у ... у предмету ОПУ ПР 14-217 од 26.06.2017. године, закључен између туженог ББ из ... као поклонодавца с једне стране и ВВ из ... као поклонопримца са друге стране, а који уговор за предмет поклона има кп.бр. ... земљиште по зградом и другим објектом, земљиште уз зграду и други објекат у површини од 411 м2, са породичном стамбеном зградом број 1 у површини од 141 м2, уписан у лн.бр. .. КО ..., што су тужени дужни признати да тужени ББ и ВВ као уговарачи, а тужена ГГ из ... као давалац сагласности за закључење наведеног уговора уз обавезу тужене ВВ из ... да тврди да се код РГЗ СК у Убу изврши брисање право својине тужне ВВ на основу овог уговора о поклону. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова спора солидарно исплате износ од 948.745,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3845/24 од 26.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Вишег суда у Ваљеву П 41/21 од 29.03.024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена ГГ је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени ББ је био власник Предузећа „Инвеститор изградња“. Требало је да изгради зграду у Београду у улици Примио је од тужиоца износ од 62.500,00 евра на име купопродајне цене за стан. Новац је предат туженом ББ у току 2012. и 2013. године. До закључења уговора није дошло јер је тужени стан који је требало да буде предмет овереног уговора продао трећем лицу. Да би се тужилац обезбедио са туженим ББ је пред јавним бележником дана 22.06.2017. године закључен споразум дана 22.06.2017. године. У споразуму је констатовано да је тужени ББ дужан да тужиоцу врати на име дуга 62.000 евра са законском затезном каматом од 01.08.2019. године. Назначени износ тужени ББ тужиоцу није вратио. Пресудом Вишег суда у Ваљеву П 37/19 од 09.09.2020. године обавезан је тужени ББ да тужиоцу АА исплати износ од 62.000 евра са законском затезном каматом од 21.08.2019. године у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Међутим, ББ је имао у новчане проблеме, наводно због сукоба са другим суинвеститором, па је против истог подигнута оптужница за кривично дело преваре, јер је и другим лицима продавао станове, а уговорне обавезе у погледу предаје станова није испуњавао. Због тога је био у притвору у току 2016. године. Тужилац је сазнао да тужени ББ има кућу на ... коју је купио 2000. године и реновирао. Кућа је купљена у време када је био у браку са овде туженом ГГ Међутим, назначену кућу са плацем тужени ББ је поклонио ћерки, ВВ. Уговор је оверен од јавног бележника Весне Благојевић у ... у предмету ОПУ бр. 14-2017 од 26.06.2017. године. Сагласност за оверу тог уговора дала је и овде тужена ГГ. Према туженом ББ постоје и потаживања трећих лица, а по основу правноснажно донетих судских одлука.

При овако утврђеном чињеничном стању, имајући у виду чињеницу да се спорна непокретност води у Служби за катастар непокретности на тужену ВВ – ћерку ББ, нижестепени судови су закључили да је предметни уговор о поклону сходно одредби члана 51, 52. и 53. Закона о облигационим односима ништав. Ово из разлога што уговор садржи недопуштен основ и није учињен са мотивом добродиног располагања, већ у циљу избегавања, тј. онемогућавања испуњавања новчаних обавеза туженог ББ према тужиоцу, али и према трећим лицима - повериоцима. Уговор нема каузу као један од битних услова за настанак пуноважног уговора о поклону. Стога је закључено да је предметни уговор ништав и не производи правно дејство.

По оцени Врховног суда нижестепени судови су правилно одлучили да је тужбени захтев тужиоца основан.

Према члану 52. Закона о облигационим односима прописано је да ако основ не постоји или је недопуштен, уговор је ништав. Према члану 51. став 1. Закона о

облигационим односима, прописано је да свака уговорна обавеза мора имати допуштен основ.

У конкретном случају правилно је закључено да предметни уговор о поклону нема каузу. Уговор о поклону је добротини правни посао и најчешће се чини између блиских сродника или између добрих пријатеља. Поклон се чини да би се манифестовао акт добротинства према поклонопримцу. У конкретном случају правилно је закључено да тужени ББ није поклонио туженој ВВ спорну непокретност са мотивом добротиног располагања. Тужени ББ је имао дуг према тужиоцу, а и према трећим лицима која су имала правноснажне пресуде у погледу својих потраживања према туженом ББ па је предметни уговор закључен са циљем да се онемогући испуњење новчаних обавеза од стране поклонодавца према тужиоцу и према трећим лицима. Недопуштени основ према члану 52. Закона о облигационим односима повлачи за собом и ништавост уговора о поклону, а могућност да се утврди ништавост уговора није временски ограничена сходно одредби члана 110. Закона о облигационим односима и на њу се може позивати свако заинтересовано лице сходно одредби члана 109. Закона о облигационим односима.

Стога се наводи из ревизије тужене ГГ у том смислу не могу прихватити као основани, нити могу довести до другачије одлуке суда.

Тужена ГГ је била у браку са туженим ББ када је предметна непокретност купљена, дала је сагласност за оверу уговора о поклону, па је иста правилно третирана као нужни супарничар у овом поступку.

Правилна је одлука суда о трошковима поступка.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић